

[Justitsministeren]

punkt ikke deler den vurdering, at der i sig selv er noget odiøst i det. Det var, som om der i hr. Bernhard Baunsgaards udtalelser kunne ligge – men det håber jeg ikke der lå – en antydning af, at politifolkene, fordi de var med i en form for tilsynsarbejde eller hjalp disse vægttere, skulle være mindre interesserede i at være objektive i udøvelsen af deres politigerning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

6) Til *justitsministeren* af:

Tove Jørgensen (DKP):

»Vil ministeren tage skridt til straks at standse den praksis, der ifølge dagbladet Information er udviklet i 65 provinsbyer, hvor politifolk fungerer som arbejdsledere i private vagtselskaber, og hvor de også lønnes af disse?«

(Spm. nr. 329).

Skriftlig begrundelse.

Mit spørgsmål skal ses i fortsættelse af spørgsmål nr. 283 af 24. november 1978. Dengang lovede ministeren i sit svar den 29. november at se på mulighederne for at føre en hårdere kontrol med de private vagtselskaber, der i stadig flere tilfælde optræder til fare for borgernes retssikkerhed. Det sker bl. a. gennem utilladelig og ulovlig selvtægt og ved brug af voldelige midler.

Borgere, der har været udsat for vagtselskabernes selvtægt, har berettet, at det har været meget svært at få politiet til at interessere sig for vagtselskabernes ulovligheder. En del af forklaringen herpå skal måske søges i den kendsgerning, som dagbladet Information 6. december 1978 kan berette om: at politifolk i 65 provinsbyer optræder som arbejdsledere i lokalafdelingerne af ISS-selskabet Securitas.

Der er ifølge bladet tale om, at politifolkene udfører dette arbejde inden for tjenestetiden, hvor de i forvejen er overbelastede. De modtager vederlag for dette arbejde inden for tjenestetiden og står på ISS' lønningslister.

Disse beretninger må straks undersøges, og det må bringes til ophør, hvis de viser sig at holde stik. Sammenblanding mellem private erhvervsinteresser og politimæssigt arbejde

bør ikke tillades, ikke mindst da en sådan sammenblanding er betænkelig og ikke kan være i overensstemmelse med politiets egne interesser, da det må sætte spørgsmålstegn ved politiets uvildighed i sager, hvor borgere klager over at være blevet forulempet og overfaldet af medlemmer af private vagtselskaber.

Tove Jørgensen (DKP):

Ja, nu var ministeren jo lige ved at tage hul på spørgsmålet. I sidste uge fik jeg et svar fra ministeren, der gik på, at private vagtværn, hvad navn de end måtte have, ikke har beføjelser, som andre borgere i dette land ikke har.

De oplysninger, der siden er kommet frem, viser, at i hvert fald ét vagtselskab nyder en fortrinnsstilling og har gjort det i mange år. Det viser sig, at netop dette vagtselskab, nemlig Securitas, er i stand til at opnå tilladelse til at bære knipler og øjensynlig også tilladelse til at bære skydevåben med meget kort varsel. Det er noget, vi vil komme tilbage til i det næste spørgsmål.

Jeg deler ikke ministerens opfattelse af, at der ikke kan være noget odiøst i en sammenblanding af politiets og private vagtværns opgaver. Jeg synes, denne sag er udtryk for, at der finder en alvorlig sammenblanding sted af politiet og de private vagtværn.

Direktøren for Securitas, Per Ammitzbøll, siger i et interview i dag i dagbladet Information, at der fra tidernes morgen er lavet en aftale med justitsministeriet, som går ud på, at selskabet udfører denne virksomhed under tilsyn af politiet rundt omkring i landet, og at der er udpeget en række polititilsynsførende med deres virksomhed, typisk lederen af ordenspolitiet på de lokale politistationer. Senere siger han, at der faktisk kun er to store vagtselskaber her i landet, nemlig Securitas og staten. Gennem årene er der sket en favorisering af De Forenede Vagtselskaber, senere det, der hed Securitas, og det var allerede en realitet i tidligere justitsminister Thune Jacobsens tid. Vi har fået meddelelser i pressen om, at de to øverste politichefer er på lønningslisten i Ålborg til selskabet, og der er en række andre steder, hvor der sker en meget stærk sammenblanding af politiets og vagtværnets opgaver.